

Skrifver den

18-1-13

Behagar damen

— köpa en hatt-nålsskyddare?

En lyckad lösning af hattspjutsproblemet i spårvagnarna.

Börjar praktiseras på måndag.

Damernas långa hattnålar — hattspjuten — ha länge med rätta varit en nagel i ögat på allt förståndigt folk. Hattspjuten ha också orsakat åtskilliga tillbud till svåra olyckor, särskildt i spårvagnarna, där på grund af det relativt trånga utrymmet den stora brådskan och människorna som vimla om hvarandra. Spårvagnarna äro också brännande punkter för de oskyddade hattnålsspjuten, och på grund af hvad som förekommit — en konduktör har varit nära att få ett öga utstunget o. s. v. — har det på sistone lifligt diskuterats hvad som vore att göra mot det "hvassa ofoget".

Det har därvid framgått, att öfverståthållaren, som har att befalla öfver hvad vi stockholmare ha att göra och inte göra, då vi befinna oss på stadens allmänningar, ämnade utfärda ett kategoriskt förbud för damer med oskyddade hattspjut att beträda spårvagnarna. Medlet vore ju radikalt, men, du milde, ett så'nt oväsen det skulle ha blifvit vid dess tillämpande i praktiken! Om spårvagnskonduktörerna skulle förhindra damer med hattspjut att stiga på, möjl. och från vagnen afvisa hattspjutsfruntimmer, som i obehagade ögonblick lyckats komma med! Och hur skall konduktören, så brådt som han har och så mycket som han i allmänhet har att bestyra, kunna i hastigheten afgöra, om en utstickande hattnål verkligen har spets lång nog för att vara farlig samt göra skäl för benämningen hattspjut och för den skull motivera till kraftåtgärder? Nej, ett kategoriskt förbud i antydd riktning skulle komma att medföra ideliga kontroverser och obehag af otaliga slag.

Men något måste göras mot hattspjuten. Hvad? En åtgärd, effektiv och dock icke för drakonisk!

Vi tro oss veta, att det ej så lätta problemet vunnit en luminös lösning.

som redan på måndag börjar omsättas i praktiken. Vi ha nämligen erfarit, att öfverståthållaren och Norra spårvägsbolagets enats om att försöka med följande arrangemang:

Konduktörerna i alla uti trafik varande vagnar äro försedda med ett lager af praktiska och trefliga hattnålsskyddare. När en dam med hattspjut träder in i vagnen, uppvaktas hon omedelbart af konduktören, som artigt till henne ställer följande fråga:

— Behagar damen köpa en hattnålsskyddare — pris 5 öre?

Man kan vara öfvertygad om, att vederbörande i åtminstone 999 fall af tusen komma att foga sig i den vänliga anmaningen, ej minst af den anledningen, att öfverståthållaren ju står bakom saken; och då han varit så medgörlig och frångått den en gång fattade föresatsen om kategoriskt förbud, så måste väl damerna visa erkänsla och ömtidighet tillbaka mot konduktören — i detta fall öfverståthållarens verkställande redskap.

— Men om nu — frågas det — en tillspord hattspjutsdam skulle vägra köpa 5-öresskyddaren, huru då förfara?

Ja, som sagdt, inte kan det bli många, som vägra, men blir det någon, har konduktören intet annat att göra, än aflägsna sig. Damen får fortsätta sin resa, om hon vill och kan — för alla de ogillande blickar, som säkerligen sändas henne från medpassagerarna.

Till yttermera visso kommer i hvarje vagn att anbringas ett par anslag af följande lydelse:

ANVÄND HATTNÅLSSKYDDARE!

Konduktören tillhandahåller sådana
å 5 öre pr styck.

Det torde — till undvikande af hvarje eventuell misstyding — böra framhållas, att hvarken spårvägsbolaget eller konduktörerna ha den allra ringaste förtjänst på hattnålsskyddarna — de köpas för 5 öre och säljas för 5 öre. Att skyddarna kunnat anskaffas till detta billiga pris, så raskt och i så stort antal, bör räknas Nordiska kompaniet till honnör — skyddarna äro af Kompaniets lika praktiska som prydliga modell. Emellertid torde nog Kompaniets lager vara slut eller åtminstone nära nog uttömt — spårvägsbolagets första uppsättning gick lös på många tusen stycken skyddare.

Hattnålsproblemet är alltså lyckligt löst — briljant löst, enligt vår mening. Ty för visso komma nu damer, som föra långa hattnålar, att antingen äsätta desamma skyddare, innan de gå ut på sin promenad, eller, om de glömma det, vid uppstigande i en spårvagn tillhandla sig en sådan — eller erfor derliga två å tre — af den artigt salubjudande konduktören:

— Behagar damen köpa en hattnålsskyddare?